

„KJE NAJDEMO TOLAŽBO ZA NAŠA SRCA?“

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

„PO KOMU SE RAVNAMO in ČEMU DAJEMO PREDNOST?“ „Besedilo pesmi muzikala Wilfrieda Röhriga, ki sem ga ponovno izbral za uvodnik ob vstopu v novo leto, obravnava veliko tem. Med drugim tudi, kako z nekaterimi zavednimi in nezavednimi vrednotami, usmerjamo svoje življenje. „Kdo nas usmerja? Kaj je bistveno v našem življenju? Po komu se ravnamo in čemu dajemo prednost?“ Ko se v zgodnjih urah delovnega dne, po ulicah mest premikajo vlaki in avtobusi ter kolone avtomobilov polnih ljudi, je ena stvar očitna: Večina jih je na poti v službo, v šolo ali na študij in večini je že na poti tja, bolj ali manj jasno, česa se bodo morali lotiti ta dan. Seveda lahko pride do presenečenja, a okvir je že postavljen.

Otroci določene starosti, lahko odrasle pripeljejo do roba potrpežljivosti in nemoči, če na vsak še tako utemeljen odgovor, spet in spet postavijo vedno enako vprašanje: „Zakaj?“ Če bi se v jutru delovnega dne, z enako otroško vztrajnostjo, začeli vedno znova in znova ter v nedogled spraševati, zakaj moramo od doma in kaj vse nas bo danes doletelo, bi nas to gotovo naredilo precej nemirne. Največkrat je dovolj, da se držimo vzorca, ki smo ga razvili v svojem življenju in se nam že prilega. Njegov enakomerni ritem nas razbremenjuje. Dnevi tako postanejo lažji in zanimivejši, nekateri pa z nekim nam prikritim namenom, občasno tudi zahtevni in stresni. Bog ve, da bi se drugače začeli čutiti votle in prazne.

Ob začetku novega leta, bi si bilo na mestu postaviti vprašanje, „Zakaj“ ta pandemija? Vsekakor bi bilo prav, da bi to vprašanje, zavzelo nekoliko več prostora v našem življenju. Dolgi meseci s Corono, so nam omogočili izkušnjo, da se določen stres prikrade v še tako urejeno življenje. Morda zato, ker smo doma več, kot smo bili prej. Tudi, če besed ne izgovarjamo glasno, nas po tihem najeda vprašanje: „Koliko časa še?“ Nova stalna normalnost, ima v sebi res eno veliko ost, ki se ji reče negotovost. Kmalu bosta za nami dve leti, ko nekako čakamo, da se spet začne tisto pravo - normalno življenje. Bomo morali nanj, preživeti še eno leto v čakalnici?

PREPOZNAJMO SMER NOTRANJE RASTI. Novih izzivov in bolj ali manj neznanih okoliščin, smo se lotili z različnimi predpisi in ukrepi. Po vsem svetu se postavljajo pravila in iščejo poti, kako se najbolje spopasti s pandemijo in njenimi učinki. In nastalo je veliko preprirov o tem, kaj je prav in kaj narobe, kaj je bolje in kaj slabše, kaj škodi in kaj koristi. Mislim, da je v sedanjih razmerah nekaj, kar prisili vsakogar od nas, da se nekako odzove in najde svoj osebni odgovor. Sredi trenutnih izzivov, mora vsak pri sebi razčistiti, kako in v katero smer bo rasel kot oseba. Katero prizadevanje, katera smer, katera notranja spodbuda in motivacija, naj sedaj dajejo smisel mojemu življenju? Pesem iz omenjenega muzikala postavlja takšna vprašanja: „Kje najdemo tolažbo za naša srca? Kaj nam je sveto? Kolikšna je vrednost naše bolečine? Od kod prihaja veter, ki nam piha okoli ušes? So to res samo maliki, okoli katerih plešemo vsak dan?“

V opisih življenja svetnikov, so razmere podobne današnjim, trenutki preobrata njihovih življenj. Nek na videz nepomemben dogodek, kakršnih je še na tisoče, hipoma ni več samo naloga, kjer je treba vztrajati in jo nekako dovršiti. Posamezen dogodek, postane zanje klic od Boga in zaznamuje točko njihove poklicnosti. Krizni čas, lahko iz ljudi izvabi tisto najboljše ali pa najslabše. Čas krize je čas razločevanja in čas naših odločitev. To je čas, v katerem moramo pazljivo prisluhniti in prepoznati Božji klic, ki govori iz teh sprememb.

MISEL NA KONČNO OBZORJE NAŠEGA ŽIVLJENJA. VZEMIMO RESNO. Ta uvodnik pišem v tednu, ko je Bog nenadoma in nepričakovano, poklical k sebi sobrata iz naše hišne skupnosti, patra Joachima Schmiedla, * 18.X.1958, + 10. XII. 2021. V teh mojih, za uvodnik Pisma zaveze zapisanih besedah, se nedvomno odraža tudi ta dogodek. Katere so moje trenutne prioritete? S kakšno notranjo naravnostjo se odpravljam na pota življenja? Iz pogovorov o njegovem življenju in pod globokim vtisom mnogih odzivov njegovih znancev in sodelavcev, gledamo na njegovo življenje z veliko večjo hvaležnostjo in spoštovanjem, kot je to običajno v vsakdanjem življenjskem sožitju.

Ob začetku novega leta je moja želja za vse vas in enako zame, da bi doživljali rast v hvaležnosti in spoštovanju! Če se bo nekaj od tega to leto uresničilo, za nas to ne bo izgubljen čas, četudi ga preživimo v družbi s Corono!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattske gibanje, Nemčija

KDO NAS USMERJA? *Iz muzikla - Igra z Bogom*

Kdo nas usmerja? Kaj je bistveno v našem življenju?

Po komu se ravnamo in čemu dajemo prednost?

Kako se imenuje središčna os, okoli katere se vrtil naš svet?

Povejte mi ljudje, povejte mi še danes: Kdo nas usmerja?

Zakaj igramo to igro? Kam nas vodi, kaj je naš končni cilj?

Kdo nam bo povedal, kam bomo šli, ko pade zastor?

Kako se imenuje središčna os, okoli katere se vrtil zgodba našega življenja?

Povejte mi ljudje, povejte mi še danes: Zakaj igramo to igro?

Kje najdemo tolažbo za naša srca? Kaj nam je sveto?

Kolikšna je vrednost naše bolečine? Od kod prihaja veter, ki nam piha okoli ušes?

So to res samo maliki, okoli katerih plešemo vsak dan?

Povejte mi, ljudje, povejte mi še danes: Kje najdemo tolažbo za naša srca?

„Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka!“ Ps 23, 1

